FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)
den 18 januari 2005 *

I mål T-141/01,

Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, Barcelona (Spanien), företrätt av advokaterna M. Belard-Kopke Marques-Pinto och C. Viñas Llebot, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av S. Pardo och L. Visaggio, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (1999) 534 av den 4 mars 1999 om upphävande av det stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), utvecklingssektionen, som ursprungligen beviljats sökanden genom beslut K (93) 3394 av den 26 november 1993, i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om

* Rättegångsspråk: spanska.

bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion (EGT L 374, s. 25; svensk specialutgåva, område 14, volym 2, s. 3), för finansiering av ett demonstrationsprojekt avseende införande av nya odlingstekniker i produktionen av sumak (projekt nr 93.ES.06.030),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden N.J. Forwood samt domarna J. Pirrung och A.W. H. Meij,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter att förhandling hållits den 14 januari 2004,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I syfte att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen i den mening som avses i artikel 158 EG, föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och

andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 185, s. 9) att strukturfonderna bland annat skall ha till uppgift att främja utvecklingen och genomföra en strukturell anpassning av regioner som utvecklas långsammare samt påskynda anpassningen av jordbruksstrukturerna och främja landsbygdens utveckling inför reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken (artikel 1.1 och artikel 1.5 a och b). Denna förordning har ändrats genom rådets förordning nr 2081/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 5; svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 17).

2 I artikel 5.2 e i förordning nr 2052/88, i dess lydelse enligt förordning nr 2081/93, föreskrivs att finansiellt stöd från strukturfonderna kan utgå bland annat i form av stöd till tekniskt bistånd, inklusive åtgärder för att förbereda, uppskatta, övervaka och utvärdera verksamheter, samt till pilot- och demonstrationsprojekt.

3 Den 19 december 1988 antog rådet förordning (EEG) nr 4256/88 om bestämmelser för tillämpningen av förordning nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s (Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket) utvecklingssektion (EGT L 374, s. 25; svensk specialutgåva, område 14, volym 2, s. 3). Denna förordning har ändrats genom rådets förordning (EEG) nr 2085/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 44; svensk specialutgåva, område 3, volym 51, s. 102).

4 I artikel 8 i förordning nr 4256/88, i dess lydelse enligt förordning nr 2085/93, föreskrivs att EUGFJ för genomförandet av sina uppgifter får ge stöd med högst en procent av sin årliga budget till bland annat "[p]ilotprojekt avsedda att förändra jord- och skogsbrukets struktur samt främja landsbygdsutvecklingen" (andra strecksatsen) samt "[d]emonstrationsprojekt, t.ex. projekt för att utveckla och tillvarata skog och projekt för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, som visar de faktiska möjligheterna med system, metoder och tekniker för produktion och drift som är förenliga med målen för den gemensamma jordbrukspolitiken" (tredje strecksatsen).

5 Den 19 december 1988 antog rådet även förordning (EEG) nr 4253/88 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1). Denna förordning har ändrats genom rådets förordning (EEG) nr 2082/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 20; svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 30).

6 I artikel 24 i förordning nr 4253/88, i dess lydelse enligt förordning nr 2082/93, föreskrivs följande vad beträffar reduktion, suspension och upphävande av stöd:

"1. Om en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättigad till vare sig en del av eller hela det tilldelade stödet skall kommissionen genomföra en lämplig granskning av fallet inom ramen för partnerskapet och särskilt begära att medlemsstaten eller de myndigheter som den utser att genomföra åtgärden framlägger sina kommentarer inom en fastställd tidsgräns.

2. Efter granskningen får kommissionen reducera eller suspendera stödet till den berörda verksamheten eller åtgärden om granskningen visar någon överträdelse eller väsentlig förändring som påverkar villkoren för att genomföra verksamheten eller åtgärden och för vilken man inte ansökt om kommissionens godkännande.

3. Varje belopp som erhållits felaktigt och återtas skall återbetalas till kommissionen. Dröjsmålsränta skall tas ut på belopp som inte återbetalas i enlighet med bestämmelserna i finansförordningen och i enlighet med de förfaranden som fastställs av kommissionen enligt det förfarande som avses i avdelning VIII."

Bakgrund

Sökandebolaget

7 Sökandebolaget, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, bildades den 4 juni 1993 i Barcelona.

8 Bland delägarna fanns bolaget Compañia de Estudios y Servicios para el Medio Ambiente Codema, SA, A och två andra fysiska personer. Dessa sistnämndas andelar har sedermera övertagits av bolaget Codema. I samband med att bolaget bildades utnämndes A till styrelseordförande och ställföreträdare, varvid han för en period om fem år gavs behörighet att sköta den del av styrelsens befogenheter som lagligen kunde delegeras. Den 29 maj 1998 omvaldes A som styrelseordförande för en ny period om fem år. Han lämnade sitt uppdrag den 31 juli 2001.

9 Sökanden hade ursprungligen sitt säte på adressen Calle Juan Güell nr 152, entresol, i Barcelona. År 1996 flyttades sätet till adressen Calle Galileu nr 303, första våningen-A, och år 1999 till adressen Calle Guitard nr 45, femte våningen, i Barcelona. Sökanden har i nuläget sitt säte på denna sistnämnda adress.

Andra enheter i Entorn

10 Den 22 december 1993 bildades offshorebolaget Entorn Trading Ltd av B på ön Guernsey. Detta bolag har sitt säte i Dublin.

11 Entorn Trading har lämnat fullmakt till C. Med stöd av denna bildade C den 5 juli 1994 en spansk filial, Entorn SL-Sucursal en España (nedan kallad Entorn Sucursal). C var ständig företrädare för Entorn Sucursal. Entorn Sucursal hade sitt säte vid företaget MB Consultores y Auditores, Plaza Ruiz de Alda, 4, sjunde våningen A, i Sevilla. År 1996 flyttades Entorn Sucursals säte på B:s begäran till Teneriffa, där denna enhet sedermera tycks ha upplösts.

Ansökan om och beviljande av gemenskapsstöd

12 Det gemenskapsstöd som avses i det ifrågasatta beslutet beviljades för ett projekt med titeln Demonstrationsprojekt för produktion av sumak med nya odlingstekniker (nedan kallat sumak-projektet). Sumak är en typisk medelhavsväxt, ur vars blad man, efter att de torkats och malts, kan utvinna garvsyra, ett ämne som används vid beredning av skinn. Detta demonstrationsprojekt utformades av B, som i slutet av år 1992 hade tagit kontakt med A för att berätta för denne om sin avsikt att genomföra detta projekt i Spanien. B fick med hjälp av A kontakt med C, som var bosatt i Sevilla och chef för planeringsenheten vid Andalusiens forskningsanstalt. C åtog sig senare att tekniskt utföra projektet och hjälpte till med att bilda Entorn Sucursal.

13 Den 12 juli 1993 sändes en skrivelse med Entorn SL:s brevhuvud, där sökandens adress angavs, till generaldirektoratet Jordbruk vid kommissionen, adresserad till D, en tjänsteman vid denna enhet. I denna skrivelse uttryckte sökanden sin önskan att mot bakgrund av artikel 8 i förordning nr 4256/88 redogöra för Sumak-projektet och begärde att en blankett för redogörelse för projektet skulle skickas till honom så han kunde skriva en ansökan. Skrivelsen är undertecknad med namnet A. López Gargallo, en person som enligt A:s utsaga är okänd för honom och vars existens inte har kunnat fastställas.

14 Den 14 september 1993 ingavs en ansökan om gemenskapsstöd till kommissionen. Den åtföljdes av en skrivelse med samma brevhuvud som skrivelsen av den 12 juli 1993 och med en underskrift som inte var identifierbar. Den 22 september 1993 ingavs en ny version av ansökan om stöd till kommissionen, med anledning av att ett utkast till projekt som ännu inte slutligt fastställts hade skickats av misstag den 14 september. Den bifogade skrivelsen hade även denna gång samma brevhuvud och var undertecknad med namnet A. López Gargallo. I ett telefax av den 25 oktober 1993, undertecknat av A, underrättades kommissionen om sökandens bankuppgifter.

15 Kommissionen beviljade genom sitt beslut K (93) 3394 av den 26 november 1993 (nedan kallat beslutet om stöd), som fattades med stöd av artikel 8 i rådets förordning nr 4256/88, sökanden ekonomiskt stöd till projekt nr 93.ES.06.030. Den totala kostnaden för projektet var 1 381 132 ecu och det finansiella gemenskapsstödet fastställdes till ett maximalt belopp på 1 035 849 ecu.

Genomförande av projektet

16 Genom skrivelse av den 30 november 1993 informerades kommissionen om att Entorn SL hade en ny adress (i Albacete, Spanien) och nya bankuppgifter (ett konto hos Banca nazionale del lavoro i Madrid). I brevhuvudet på denna skrivelse angavs namnet Entorn SL och den nya adressen. Skrivelsen var återigen undertecknad av A. López Gargallo.

17 Genom skrivelse av den 29 mars 1994, undertecknad i A:s namn av en person vars underskrift är oläslig, informerades kommissionen om att Entorn SL, med anledning av Sumak-projektet, hade öppnat ett kontor just för detta projekt som skulle utgöra driftskontor för projektet, vid företaget MB Consultores y Auditores, i Sevilla. I denna skrivelse angavs C och A som tekniskt ansvarig respektive projektansvarig.

18 Sökanden har bestritt att A har deltagit i Sumak-projektet i form av projektansvarig och i egenskap av företagsledare i sökandebolaget. Sökanden har däremot medgett att han har deltagit i projektet i form av teknisk rådgivare för bolaget Codemas räkning och att detta sistnämnda bolag fakturerat Entorn Sucursal ungefär 2,25 miljoner spanska pesetas (ESP) för A:s tjänster och för reskostnader i samband med dessa tjänster.

19 A har inte vidtagit några rättsliga åtgärder vad beträffar likheten mellan Entorn Sucursals och sökandens firmanamn.

20 I enlighet med bestämmelserna i bilaga 2 till beslutet om stöd har två förskott på sammanlagt 725 094 ecu utbetalats. Det första av dessa förskott, som uppgick till 414 340 ecu, sattes den 20 januari 1994 in på det bankkonto som angetts i skrivelsen av den 30 november 1993. Betalningen av det andra förskottet aviserades genom telefax av den 25 augusti 1995 adresserat till Entorn SL, på adressen i Albacete. Detta förskott, som uppgick till 310 755 ecu, sattes in på ett konto i Banque Caixa i Madrid, vars innehavare var Entorn Trading Ltd Entorn SL. Detta kontonummer hade lämnats till kommissionen i ett telefax som skickats den 14 juli 1995 i bolaget MB Consultores y Auditores namn, men innehåller en underskrift som inte överensstämmer med någon av detta bolags anställdas underskrift.

Det administrativa förfarandet och det ifrågasatta beslutet

21 Kommissionen riktade den 10 juli 1997 en skrivelse till Entorn SL i Sevilla, vari bolaget upplystes om att kommissionen hade inlett en teknisk kontroll och bokföringsmässig granskning av det finansiella stöd som redan beviljats av kommissionen i enlighet med artikel 8 i förordning nr 4256/88. Kontrollerna utfördes den 24 och den 25 juli 1997 på den plats i Sevilla där projektet skulle genomföras, i närvaro av A och C.

22 Efter det att kontrollerna i juli 1997 hade slutförts adresserade kommissionen en skrivelse daterad den 3 april 1998 till Entorn (Sumac), som delgavs på MB Consultores y Auditores adress i Sevilla. I denna skrivelse påpekade kommissionen att det förekom omständigheter som kunde utgöra oegentligheter och uppgav att den hade beslutat att inleda det förfarande som föreskrivs i punkt 10 i bilaga 2 till beslutet om stöd och i artikel 24 i förordning nr 4253/88. Entorn (Sumac) upplystes även om att det kunde bli aktuellt att återkräva de belopp som hittills beviljats. Bolaget anmodades slutligen att inom en tidsfrist av sex veckor lägga fram bevis för att de skyldigheter som följde av beslutet om stöd hade fullgjorts. Kommissionen mottog ett svar i en skrivelse av den 24 maj 1998 avsänd från Sevilla och undertecknad av C.

23 Kommissionen fattade den 4 mars 1999 ett beslut (nedan kallat det ifrågasatta beslutet), i vilket den förordnade att ifrågavarande finansiella stöd skulle upphävas och att sökanden och, i förekommande fall, de personer som är juridiskt ansvariga för sökandens skulder skulle återbetala de förskott som redan erlagts, inom en tidsfrist på 60 dagar räknat från delgivning av beslutet. Det ifrågasatta beslutet har följande lydelse:

"1) Ansökan om stöd ingavs av bolaget Entorn SL, med säte i Barcelona. Det är detta bolag som har beviljats gemenskapsstödet. Sedermera bildades ett bolag vid namn Entorn Trading Ltd i Dublin och en filial till detta bolag öppnades, på begäran av [B], i Sevilla under namnet Entorn SL. Alla utbetalningar som gjorts av kommissionen i samband med projektet har gjorts till detta sistnämnda bolag. Detta händelseförlopp anmäldes till kommissionen i form av en vanlig ändring av mottagarens adress, medan det i själva verket rörde sig om ett byte av mottagare av stöd till projektet utan kommissionens samtycke.

2) Under det ovannämnda kontrollbesöket, vid det säte som mottagaren meddelat, konstaterades att detta säte tillhör bolaget MB Consultores y Auditores. Inspektörerna hade inte möjlighet att ta del av någon verifikationshandling,

administrativ handling eller bokföringsmässig handling, angående projektet, trots att det i punkterna 5 och 6 i bilaga 2 till beslutet om stöd föreskrivs att all dokumentation angående projektet skall stå till kommissionens förfogande vid bolagets säte. Vid samma tillfälle kunde det dessutom konstateras att underskrifterna på olika handlingar som ingetts till kommissionen i samband med projektet var förfalskade och att den utrustning som finns på fotografier i den tekniska bilagan till slutrapporten inte hade använts för detta ändamål.

3) Slutligen framgår det, vid en genomgång av en kopia av den balansräkning som ingavs till spanska finansministeriet i samband med bolaget Entorn SL:s skattedeklaration, att kostnaden för projektet uppgick till omkring 23 000 000 [ESP], medan bolagets sammanlagda deklarerade utgifter uppgick till 233 623 004 [ESP].

Under dessa förhållanden skall stödet upphävas och de belopp som hittills utbetalats till projektet skall återkrävas i enlighet med artikel 24.3 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88.

I enlighet med nationell bolagsrätt är delägare i vissa bolag ansvariga för bolagets skulder.

[...]

Kommissionen fattar följande beslut:

Artikel 1

Det stöd från EUGFJ:s utvecklingssektion på ett belopp om högs. 1 035 849 [ecu], som beviljats enligt kommissionens beslut K (93) 3394 till bolaget Entorn SL för projekt nr 93.ES.06.030, med titeln Demonstrationsprojekt för produktion av sumak med nya odlingstekniker, upphävs.

Artikel 2

Bolaget Entorn SL och, i förekommande fall, de personer som är juridiskt ansvariga för bolagets skulder skall återbetala beloppet 725 094 [euro] ..."

24 Detta beslut, som även riktades till Konungariket Spanien, delgavs sökanden på bolagets adress i Barcelona den 10 april 2001, efter det att försöket att delge sökanden på adressen i Sevilla hade misslyckats.

25 Kommissionen sände dessutom akten rörande Sumak-projektet samt akterna rörande två andra projekt i vilka bland annat A och C hade varit inblandade till den allmänna åklagarmyndigheten i Spanien. Den allmänna åklagarmyndigheten har väckt åtal vid de behöriga Juzgados de Instrucción för urkundsförfalskning och bedrägeri. A, B, C och D ingår bland de personer mot vilka åtal väckts i samband med Sumak-projektet.

Förfarandet och parternas yrkanden

26 Sökanden har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 juni 2001, väckt förevarande talan. Genom särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 juni 2001, ansökte sökanden även om uppskov med verkställigheten av det ifrågasatta beslutet. Genom beslut av den 22 oktober 2001 i mål T-141/01 R, Entorn mot kommissionen (REG 2001, s. II-3123), avslog förstainstansrättens ordförande ansökan om interimistiska åtgärder och förordnade att beslut om rättegångskostnader skulle komma att meddelas senare.

27 Förstainstansrätten har såsom åtgärd för processledning ställt frågor och anmodat parterna att förete handlingar. Parterna har besvarat dessa frågor och efterkommit denna anmodan inom den angivna tidsfristen. I juli 2003 fick sökanden möjlighet att på förstainstansrättens kansli gå igenom en administrativ akt som inlämnats av kommissionen, med undantag för vissa handlingar som förstainstansrätten sekretessbelagt. Sökanden har inte begärt att få yttra sig skriftligt över innehållet i denna akt.

28 Den 13 oktober 2003 ingav sökanden en detaljerad inlaga med rubriken "Yttrande över förhandlingsrapporten". Som en bilaga till denna inlaga ingav sökanden en handling som upprättats av enheten för samordning av bedrägeribekämpningen (UCLAF) den 29 september 1997 och som innehöll en redogörelse för vissa uppgifter som B lämnat till tjänstemän vid denna enhet, till vilken han självmant vänt sig i september 1997. Dessa uppgifter rör bland annat B:s roll i samband med Sumak-projektet. Sökanden har bekräftat att bolaget tagit del av denna handling i samband med de brottmålsförfaranden som inletts i Spanien, vilka rör de faktiska omständigheterna som ligger till grund för förevarande mål. Sökanden har dessutom begärt att protokollet från förundersökningen skall läggas till akten. Sökanden ingav den 4 november 2003 en inlaga och framställde yrkanden om ett antal åtgärder för processledning och bevisupptagning.

29 Förstainstansrätten har ställt kompletterande frågor till parterna och anmodat kommissionen att förete bilagorna till UCLAF:s ovannämnda redogörelse. Parterna har besvarat frågorna inom den angivna tidsfristen. Kommissionen har ingett de efterfrågade handlingarna, men motsatt sig att de skulle vidarebefordras till sökanden. Sedan det gjorts en prövning av deras konfidentiella karaktär och vissa uppgifter som inte rörde Sumak-projektet strukits lades en del av dessa handlingar till akten och kommunicerades med sökanden.

30 Ett informellt sammanträde mellan parterna ägde rum den 14 januari 2004 inför förstainstansrättens andra avdelning. Det fastställdes en frist inom vilken parterna skulle uttala sig angående möjligheten att förlikas.

31 Efter detta informella sammanträde hölls samma dag en förhandling vid vilken parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor.

32 Genom inlagor, som inkom till förstainstansrättens kansli den 26 februari respektive den 4 mars 2004, uppgav parterna att en förlikning dem emellan inte var möjlig.

33 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,

— förplikta kommissionen, genom åtgärder för processledning, att förete all dokumentation hänförlig till det administrativa förfarande som ledde fram till att det ifrågasatta beslutet fattades samt all dokumentation som upprättats av kommissionen, som kan leda till att de exakta omständigheterna fastställs,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

34 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

A — *Huruvida redogörelsen för de uppgifter som B lämnat samt bilagorna till denna handling skall beaktas*

Parternas argument

35 Kommissionen har motsatt sig att redogörelsen för de uppgifter som B lämnat läggs till akten, med motiveringen att sökanden inte kunnat få tag på denna handling på lagligt sätt. Kommissionen har bestritt sökandens påstående att bolaget har tillåtits delta i brottmålsförfarandet vid de spanska domstolarna i egenskap av målsägande och har gjort gällande att sökanden inte har kunnat få tag på denna handling utan att bryta mot förundersökningssekretessen. Kommissionen har dessutom påpekat att handlingens konfidentiella karaktär talar emot att den tillförs akten.

36 Sökanden har försäkrat att bolaget inte fått tillgång till handlingen med olagliga medel. Efter att till en början ha påstått att bolaget erhållit handlingen i egenskap av målsägande i brottmålsförfarandet, har sökanden på fråga från förstainstansrätten uppgett att handlingen lämnats till bolaget av A, som är åtalad i brottmålsprocessen i Spanien.

Förstainstansrättens bedömning

37 Även om det är beklagligt att sökanden, när den aktuella handlingen lades fram, lämnade osanna uppgifter om under vilka omständigheter bolaget erhållit den aktuella handlingen, är detta inte i sig tillräckligt för att förstainstansrätten skall

bortse från den vid sin bedömning. Sökanden har nämligen, i sitt svar på en fråga från förstainstansrätten, lämnat en rimlig förklaring till hur bolaget fått tillgång till denna handling utan att begå någon brottslig handling som kunnat utgöra hinder för bolaget att åberopa handlingen i förfarandet inför förstainstansrätten.

38 Det kan noteras att den aktuella handlingen ingår i den akt som kommissionen överlämnat till de spanska myndigheterna för att dessa eventuellt skall kunna inleda brottmålsprocesser mot de personer som var ansvariga för bedrägerierna i samband med Sumak-projektet. Kommuniceringen av denna handling i brottmålsförfarandet, med personer som riskerade att åtalas, däribland A, som var företagsledare för sökanden under den tid då händelserna inträffade, skedde i enlighet med allmänna rättsprinciper hänförliga till brottmålsförfaranden, särskilt med principen om rätten till försvar. Det framgår inte att A, genom att i sin tur vidarebefordra den aktuella handlingen till sökanden, har brutit mot några rättsregler som innebär att förstainstansrätten vid sin bedömning inte kan ta hänsyn till en handling som kan klargöra omständigheter som ligger till grund för förevarande mål.

39 Redogörelsen för de uppgifter som B lämnat till tjänstemän vid UCLAF och uppgifterna i bilagorna till denna redogörelse, som förstainstansrätten har beslutat att lägga till akten, kan följaktligen beaktas i samband med att sökandens grunder prövas.

B — *Prövning i sak*

40 Sökanden har åberopat tre grunder till stöd för sin talan. I sina första två grunder, som bör prövas i ett sammanhang, har sökanden gjort gällande att artikel 24 i förordning nr 4253/88 respektive motiveringsskyldigheten har åsidosatts. Den tredje grunden avser att rätten till försvar har åsidosatts.

Den första och den andra grunden: Åsidosättande av artikel 24 i förordning nr 4253/88 och åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Parternas argument

41 Genom sina två första grunder har sökanden i huvudsak gjort gällande dels att bolaget inte kan anses som mottagare av gemenskapsstödet, vilket innebär att bolaget inte är rätt mottagare av beslutet att upphäva stödet, dels att bolaget inte har mottagit de utbetalningar som motsvarar de första två delarna av stödet, vilket innebär att bolaget inte kan förpliktas att återbetala dessa belopp.

42 Sökanden har medgett att bolaget enligt beslutet om stöd är mottagare av stödet och ansvarig för projektets utförande. Sökanden har emellertid vidhållit att bolaget endast varit inblandat i utformningen av projektet på så sätt att det tillsänt B juridiska uppgifter angående bolaget samt att det angett inom vilken region i Spanien projektet skulle utföras och vilken person som eventuellt skulle vara tekniskt ansvarig för genomförandet. Ansvaret för att utarbeta projektet och för att senare förhandla om detsamma med kommissionens behöriga avdelningar ankom, enligt sökanden, endast och uteslutande på B. Sökanden har i detta sammanhang vidhållit att alla handlingar avseende Sumak-projektet som upprättats i bolagets namn, förutom telefaxet daterat den 25 oktober 1993 och undertecknat av A, genom vilket kommissionen underrättades om bolagets bankuppgifter, är förfalskade och att det brevpapper som använts inte är det brevpapper som bolaget officiellt använder.

43 Sökanden har anfört att kommissionen, och särskilt den tjänsteman som var ansvarig för sådana projekt som anges i artikel 8 i förordning nr 4256/88, inte var

tillräckligt aktsam i samband med att stöd beviljades till Sumak-projektet och har påpekat ett antal omständigheter som kommissionen borde ha anmodat bolaget att förklara ytterligare innan den utbetalade stödet.

44 Vad beträffar projektets fortsatta genomförande efter det att beslutet om stöd hade fattats, har sökanden angett att bolagets företagsledare, A, efter det att han mottagit delgivningen av nämnda beslut, ansåg att det inte var möjligt för sökanden att genomföra projektet. A informerade B om detta och bad B att informera D, med vilken B, enligt sökanden, hade en nära relation.

45 Sökanden har påpekat att det av det ifrågasatta beslutet framgår att denna information samt informationen om det nya bankkonto till vilket kommissionen skulle inbetala de belopp som behövdes för att genomföra projektet faktiskt hade lämnats till kommissionen. Sökanden har i detta sammanhang påpekat att de handlingar som rör ändringen av mottagarens bankkonto undertecknats av en person vid namn A. López Gallardo, vilken inte var behörig att företräda bolaget.

46 Sökanden har anfört att kommissionen accepterade att mottagaren av gemenskapsstödet byttes ut. I sin ansökan uppgav bolaget att kommissionen tyst medgett att bolaget upphört vara mottagare av det stöd som angavs i beslutet om stöd. I sin replik har sökanden gjort gällande att den tjänsteman vid kommissionen som var ansvarig för projektet, D, muntligen godtagit bolagets tillbakaträdande.

47 Enligt sökanden visar den omständigheten att svarandeinstitutionen inte gett bolaget möjlighet att yttra sig innan den fattade det ifrågasatta beslutet att kommissionen inte ansåg att bolaget var mottagare av gemenskapsstödet. Sökanden

anser att detta bekräftas genom att det från det att det ifrågasatta beslutet fattades (den 4 mars 1999) till dess att det delgavs (den 10 april 2001) förflutit två år utan att något meddelande angående projektet eller det administrativa förfarandets förlopp sänts till sökanden på adressen för bolagets säte. Sökanden anser att det hade varit lätt att ta kontakt med bolaget, efter det att försöket att delge Entorn Sucursal beslutet hade misslyckats.

48 Sökanden anser att kommissionen medvetet bortser från att bolaget Entorn Sucursal och sökandebolaget utgör två olika enheter och att det inte finns något samband mellan dem, eftersom det inte är samma andelsägare, ställföreträdare och företagsledare i de två bolagen. Enligt sökanden räcker den skenbara likheten mellan bolagets och Entorn Sucursals firmanamn inte för att kunna fastställa att det föreligger ett samband mellan de båda bolagen.

49 Sökanden har anfört att varken bolaget eller dess dåvarande företagsledare A var inblandade i ett organiserat nätverk i syfte att med bedrägliga medel erhålla gemenskapsstöd, vilket kommissionen har påstått. Enligt sökanden är det de italienska medborgarna E och B samt tjänstemannen D som vidtagit de bedrägliga åtgärder som är aktuella i förevarande fall. Sökanden har förebråtт kommissionen för att den har underlåtit att nämna den roll som denne sistnämnde har spelat och för att den inte har undersökt denne tjänstemans inblandning i nämnda nätverk. Sökanden har gjort gällande att det var efter det att han fått kännedom om att sökanden inte längre hade för avsikt att genomföra projektet som B bildade ett företag med ett namn som var mycket likt sökandens. Enligt sökanden har B inte kunnat agera på detta sätt utan D:s samtycke, vilken tillsammans med B och E dessutom har kunnat komma på idén att använda detta namn.

50 Sökanden har medgett att A:s agerande inte är felfritt, eftersom han kunde och borde ha reagerat när ett bolag med ett namn som liknade sökandens bildades. Sökanden har emellertid anfört att detta agerande kan förklaras med att denna idé

stöddes av den tjänsteman vid kommissionen som var ansvarig för projektet. Sökanden har ifrågasatt huruvida A hade rätt att tvivla på denna tjänstemans kompetens och ärlighet. Sökanden anser att det inte är rimligt att kräva att A skulle agera noggrannare än den tjänsteman som var ansvarig för projektet.

51 Sökanden har, vad beträffar de uppgifter som B lämnat till UCLAF:s tjänstemän, tillagt att dessa uppgifter visar att B var den verklige mottagaren av stödet och den som faktiskt förskingrat det. Enligt sökanden har B inte bara erkänt sitt ansvar i förskingringen av stödet utan även bekräftat sökandens vägran att delta i denna förskingring.

52 Vad beträffar återbetalningen av stödet anser sökanden att det krävs att det bevisas att bolaget verkligen mottagit de belopp som det krävs att det skall återbetala. Sökanden har påpekat att kommissionen har medgett att stödet har utbetalats till en ny mottagare trots att dessa belopp, enligt beslutet om stöd, skulle ha utbetalats till sökanden. Sökanden har anmärkt mot kommissionen att den inte lämnat någon förklaring till varför utbetalningen skett till detta andra organ och att den aldrig bett sökanden om förklaringar vad beträffar denna förändring.

53 Sökanden har anfört att kommissionen ansåg att sökanden var ensam ansvarig för återbetalningen först efter det att den konstaterat att det var omöjligt att få betalning för fordran från det bolag som faktiskt uppburit stödet, nämligen Entorn Sucursal.

54 Sökanden har slutligen gjort gällande att kommissionen åsidosatt motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG, eftersom det ifrågasatta beslutet inte innehåller någon tydlig och sammanhängande motivering till varför sökanden har likställts med den verklige mottagaren av stödet och inte på ett tydligt och sammanhängande sätt visar att sökanden verkligen uppburit de belopp som det krävs att bolaget skall återbetala.

55 Kommissionen har inledningsvis påpekat att det beslut som ifrågasatts i förevarande fall ingår i en rad beslut om upphävande av stöd som beviljats från EUGFJ:s utvecklingssektion, som kommissionen fattat på grund av att det konstaterats att det förekommit allvarliga oegentligheter vid genomförandet av de berörda projekten. Enligt kommissionen fanns det ett samband mellan dessa projekt, eftersom samma bolag och samma fysiska personer varje gång, på ett eller annat sätt, verkade vara knutna till projekten i fråga. Kommission har bland annat påpekat att A och C varit inblandade i flera andra projekt för vilka gemenskapsstödet upphävts.

56 Kommissionen anser att den haft fog för att adressera det ifrågasatta beslutet till sökanden, som var mottagare av beslutet om stöd.

57 Kommissionen har gjort gällande att den endast informerats om stödmottagarens adressändring och ändrade bankkontonummer, men att den inte fått någon information om att stödmottagaren skulle ha bytts ut och att kommissionens godkännande av detta byte inte heller har begärts. Kommissionen har påpekat att A inte bara underlåtit att underrätta kommissionen om att sökanden avstod från det beviljade stödet, utan han förblev dessutom nära knuten till Sumak-projektet under hela genomförandeperioden. Kommissionen anser att de ständiga kontakterna mellan A, sökandens företagsledare, och B, som är knuten till bolaget Entorn Sucursal, samt A:s deltagande i genomförandet av Sumak-projektet räcker för att man skall kunna fastställa att det föreligger ett tydligt samband mellan sökanden och bolaget Entorn Sucursal.

58 Kommissionen har, vad beträffar sökandens anmärkning att kommissionen inte agerat med tillräcklig omsorg och försiktighet när den beviljade stödet, gjort gällande att detta inte har någon inverkan på sökandens ansvar för hur de medel har

använts som sökanden beviljats ur gemenskapsfonderna för genomförandet av Sumak-projektet.

59 Kommissionen anser att motiveringen av det ifrågasatta beslutet är tillräcklig för att sökanden skall kunna få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden. Enligt kommissionen kan sökanden inte begära att kommissionen i sitt beslut motiverar och bevisar att sökanden faktiskt är det bolag som mottagit de utbetalningar som gjorts av kommissionen.

Förstainstansrättens bedömning

60 Förstainstansrätten skall först pröva huruvida kommissionen haft fog för att adressera beslutet om upphävande av stödet enligt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, till sökanden. Därefter skall rätten pröva huruvida kommissionen haft rätt att kräva att sökanden enligt artikel 24.3 i förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, skulle återbetala det gemenskapsstöd som utbetalats.

— Upphävande av stödet

61 I artikel 24 i förordning nr 4253/88 anges inte uttryckligen till vem ett beslut om upphävande av ett gemenskapsstöd skall riktas. Förklaringen till detta framgår av systematiken i de åtgärder som vidtas med stöd av strukturfonderna enligt förordning nr 2052/88, i ändrad lydelse, till vilken förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, innehåller tillämpningsföreskrifter. Det framgår av artikel 4.1 och artikel 5.2 i förordning nr 2052/88, i ändrad lydelse, att gemenskapens åtgärder skall komplettera eller bidra till motsvarande nationella åtgärder och att de endast undantagsvis skall vidtas i form av en direkt finansiering, av kommissionen, av pilot-

och demonstrationsprojekt. I enlighet med denna ordning är de beslut som fattats med stöd av förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, beroende på fallet, adresserade till medlemsstaterna eller till behöriga myndigheter eller andra organ som utsetts av dessa, eller, när det rör sig om direkta insatser från kommissionens sida, till individuella mottagare av gemenskapsstöd. Av detta följer att ett beslut om upphävande, i det fall en åtgärd finansieras direkt av kommissionen i enlighet med artikel 8 i förordning nr 4256/88, skall adresseras direkt till mottagaren av gemenskapsstödet.

62 Det skall således undersökas huruvida sökanden kunde anses vara mottagare av det stöd som beviljats till Sumak-projektet.

63 Förstainstansrätten konstaterar inledningsvis att ansökan om stöd framställdes i sökandens namn. Även om det är riktigt att beteckningen Entorn SL, som använts i ansökan och den därtill hänförliga skriftväxlingen, inte är sökandens fullständiga benämning (Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis), rör det sig om en naturlig förkortning av denna benämning som när den används tillsammans med sökandens adress endast kan förstås på så sätt att ansökan framställts i sökandens namn. Varken skrivelsen av den 12 juli 1993, i vilken ett intresse för att ansöka om stöd uttrycks, eller skrivelserna av den 14 och den 22 september 1993, som åtföljde de två versionerna av ansökan om stöd, är emellertid undertecknade av sökandens företagsledare. Sökanden har dessutom gjort gällande att det brevpapper som använts inte är det brevpapper som bolaget normalt använder.

64 I den redogörelse som B lämnade till UCLAF:s tjänstemän i september 1997 erkände han att han undertecknat skrivelsen av den 14 september 1993. Han har dessutom erkänt att han använt sig av signaturen A. López Gargallo, som förekommer i skrivelserna av den 12 juli och den 22 september 1993.

65 Sökanden har, i sin begäran om interimistiska åtgärder riktad till förstainstansrätten i förevarande mål, uppgett att bolagets företagsledare hade godkänt att bolaget lade fram Sumak-projektet inför kommissionen, men angett att de direkta kontakterna med kommissionen skulle skötas av B. Genom ett telefax daterat den 25 oktober 1993, vars äkthet inte har bestritts av sökanden, har sökandens företagsledare dessutom meddelat kommissionen sökandens bankuppgifter, med uppgiften "komplettering till vårt förslag 93.ES.06.030" (como complemento a nuestra propuesta 93.ES.06.030). Denna handling, som hänvisar till det nummer under vilket ansökan om stöd till Sumak-projektet handlagts av kommissionen, visar inte endast att sökandens företagsledare hade kännedom om att denna ansökan lagts fram i bolagets namn, utan även att han i bolagets namn åtog sig ansvaret för denna stödansökan. Denna handling visar således att sökandens företagsledare har bekräftat de uppgifter som lämnats i sökandens namn i skrivelserna av den 12 juli 1993 samt den 14 och den 22 september 1993.

66 Av detta följer att stödansökan kan tillskrivas sökanden. Det har i detta avseende ingen betydelse huruvida de tre ovan nämnda skrivelserna har undertecknats av B, vilket synes framgå av de uppgifter denna har lämnat till UCLAF, eller av okända personer.

67 Beslutet om stöd som fattades den 26 november 1993 var adresserat, i form av ett delgivningsbrev av den 29 november 1993, till Entorn SL, på den adress som då var sökandens adress i Barcelona. I beslutet angavs att "bolaget Entorn SL är ansvarigt för genomförandet av åtgärden" och att "förevarande beslut är riktat till bolaget Entorn SL (stödmottagare)". Sökanden har inte, vare sig under det skriftliga förfarandet eller vid förhandlingen, bestritt att bolaget faktiskt tagit del av detta beslut, vilket bolaget dessutom bilagt sin ansökan. Det var först i en inlaga av den 4 mars 2004, i vilken sökanden tagit ställning till möjligheten av en eventuell förlikning av tvisten, som sökanden angav att det inte fanns något bevis för att detta beslut sänts i rekommenderat brev och att det i bolagets arkiv inte fanns någon

anteckning om att detta beslut hade mottagits. Detta påstående har inte bara lämnats i ett sent skede utan motsäger dessutom den redogörelse för omständigheterna som lämnats i sökandens inlagor. I den del av sin ansökan som rubricerats "Faktiska omständigheter rörande det framtida genomförandet av projektet" har sökanden, i punkten 25, angett att A "underrättats om innehållet i och räckvidden av kommissionens beslut av den 29 november 1993", och i punkt 12 i repliken har sökanden angett att A mottagit "delgivningen av beslutet från november 1993 genom vilket [sökanden] beviljats gemenskapsstöd".

68 Det förhållandet att sökandens fullständiga benämning inte anges i beslutet om stöd hindrar inte att sökanden anses vara mottagare av detta beslut. Den benämning som anges i beslutet om stöd överensstämmer nämligen med den som anges i de skrivelser som skickats till kommissionen innan stödet beviljades och som bekräftats av sökandens företagsledare.

69 Under dessa förhållanden finner förstainstansrätten att sökanden var mottagare av beslutet om stöd av den 26 november 1993 och mottagare av gemenskapsstödet.

70 Det kan, vad beträffar sökandens åsikt att bolaget genom att avstå från stödet förlorat sin egenskap av mottagare, påpekas att bolaget inte företett några bevis för sina påståenden. Även om man antar att påståendet i ansökan att bolagets företagsledare bett B underrätta den ansvarige tjänstemannen vid kommissionen om att sökanden avstått från att genomföra projektet är riktigt, räcker det inte för att sökanden med giltig verkan skall anses ha avstått från stödet. Ingen handling i akten bekräftar nämligen att B verkligen underrättat kommissionen om sökandens avsikt

att lägga ned projektet. En mottagare av gemenskapsstöd kan inte befria sig från sin informations- och lojalitetsskyldighet gentemot kommissionen genom att anlita en tredje mans tjänster snarare än att lita till egna medel. B:s eventuella underlåtenhet att utföra de instruktioner han fått från sökandens företagsledare skall därför läggas sökanden till last.

71 Inte heller sökandens påstående enligt vilket kommissionen godkänt bolagets tillbakaträdande styrks av någon handling i akten. Man kan inte dra slutsatsen att kommissionen, på grund av att den tagit hänsyn till de nya bankuppgifter som lämnats till den, godkänt ett byte av stödmottagare, eftersom det i de meddelanden som adresserats till kommissionen i denna fråga den 30 november 1993 och den 14 juli 1995 inte nämns något byte av stödmottagare. Det kan tilläggas att det inte är troligt att kommissionen skulle godkänna en så betydande ändring i projektet som att den mottagare som är ansvarig för dess genomförande avsäger sig stödet eller att denna mottagare ersätts av ett annat företag utan en skriftlig bekräftelse till sökanden. Förstainstansrätten noterar i detta sammanhang att sökanden, i ansökan, har gjort gällande att kommissionen lämnat ett tyst samtycke till bytet av stödmottagare, medan bolaget, i sin replik, har anfört att den ansvariga tjänstemannen godkänt det "muntligen". Denna motsägelse ger upphov till tvekan angående huruvida sökandens påståenden i detta avseende är tillförlitliga.

72 Under dessa omständigheter finns det inget som tyder på att sökanden, efter det att gemenskapsstödet beviljats, förlorat sin egenskap av mottagare av detta stöd.

73 Sökanden har dessutom gjort gällande att det ifrågasatta beslutet inte skulle ha adresserats till bolaget, eftersom det är andra personer som i första hand bär ansvaret för de oegentligheter som funnits föreligga, bland annat B och E samt kommissionens tjänsteman D.

74 Förstainstansrätten konstaterar i detta avseende att sökandens företagsledare A, som utfört handlingar i sökandens namn som kan läggas sökanden till last, grovt har åsidosatt den informations- och lojalitetsskyldighet som åläggs sökande och mottagare av gemenskapsstöd.

75 Sökandens företagsledare samtyckte till att B lämnade in ansökan om stöd i sökandens namn. Han bekräftade därefter bland annat de uppgifter som lämnats i sökandens namn i samband med ansökan om stöd av en person som använde signaturen A. López Gargallo. Han skapade på så sätt ett intryck hos kommissionen av att en person som använde denna signatur var behörig att företräda sökanden.

76 Vidare underlät A att se till att kommissionen i vederbörlig ordning underrättades om att sökanden övergett Sumak-projektet. Han upprätthöll därmed intrycket av att projektet genomfördes av sökanden.

77 Dessutom informerades A om bildandet av bolaget Entorn Sucursal, utan att göra något för att förhindra detta, trots att han inte kunde vara ovetande om den betydande risken för att de två bolagen kunde förväxlas av kommissionen.

78 Slutligen visste A att Sumak-projektet utfördes av Entorn Sucursal, eftersom han arbetat som konsult i samband med projektet. I denna egenskap kunde han inte undgå att känna till att kostnaden för projektet i den form det genomförts var mycket lägre än det gemenskapsstöd som beviljats. A hade således överseende med att projektet, som sökanden beviljats stöd för, genomfördes av ett annat bolag vars namn var nästan identiskt med sökandens, under sådana omständigheter som starkt tydde på att oegentligheter förekom, utan att försäkra sig om att kommissionen i vederbörlig ordning blev underrättad om dessa förhållanden.

79 Den enda trovärdiga förklaringen till detta beteende är att A medvetet medverkat i ett bedrägligt förfarande avsett att använda de pengar som utbetalats i form av gemenskapsstöd till sökanden för andra ändamål än dem som de var avsedda för. A har således gjort sig skyldig till allvarliga oegentligheter som kan läggas sökanden till last, och som motiverar att stödet upphävs.

80 Att andra personer deltagit i dessa oegentligheter kan inte befria sökanden, i sin egenskap av stödmottagare, från sitt ansvar för de handlingar som utförts av sökandens företagsledare i sökandens namn.

81 Det kan, vad närmare beträffar sökandens påstående angående den roll som en av kommissionens tjänstemän spelat i samband med de ovan nämnda åtgärderna, påpekas att det förhållandet att en tjänsteman eller annan anställd från institutionen har deltagit i de aktuella oegentligheterna, för det fall det kan anses styrkt, inte kan förhindra att stödet upphävs.

82 Det förhållandet att en tjänsteman försummat sina skyldigheter — vare sig det beror på vårdslöshet eller ett medvetet inkorrekt agerande — skyddar inte stödmottagaren från konsekvenserna av att den försummat sina egna skyldigheter.

83 I detta sammanhang avfärdar förstainstansrätten även påståendet att de uppgifter som B har lämnat till UCLAF:s tjänstemän visar att sökanden vägrade att delta i de åtgärder som syftade till att med olagliga medel erhålla utbetalningen av stödet för Sumak-projektet, och att denna vägran ledde till att B bildade ett annat bolag med ett mycket liknande namn. B har nämligen angett att han avsåg att förvärva

sökandebolaget men att han, när detta visade sig vara omöjligt, bildade Entorn Trading (Dublin) i syfte att köpa sökandebolaget via detta bolag. Han har emellertid varken angett skälet till att det inte var möjligt att förvärva sökanden eller nämnt någon eventuell vägran från sökandens sida att delta i hans bedrägliga förehavanden.

84 Vad slutligen angår det påstådda åsidosättandet av motiveringsskyldigheten är det tillräckligt att påpeka att kommissionen, i det ifrågasatta beslutet, klart har angett att det beslut genom vilket stödet beviljades adresserats till sökanden och att inget byte av mottagare har godkänts. Följaktligen är det ifrågasatta beslutet tillräckligt motiverat vad beträffar sökandens egenskap av mottagare av stödet.

85 Av detta följer att beslutet att upphäva stödet med fog har adresserats till sökanden.

86 Det framgår sammantaget att talan inte kan vinna bifall på de två första grunderna vad beträffar beslutet att upphäva stödet i artikel 1 i det ifrågasatta beslutet.

— Återbetalningen av de belopp som utbetalats i form av de två första delarna av gemenskapsstödet

87 I artikel 24.3 i förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, föreskrivs att "[v]arje belopp som erhållits felaktigt och återtas skall återbetalas till kommissionen".

88 I denna bestämmelse preciseras inte vem som är skyldig att till kommissionen återbetala de belopp som felaktigt utbetalats. Det framgår emellertid av den systematik i förordningarna nr 2052/88 och nr 4253/88, i ändrade lydelser, som nämnts ovan i punkt 61, att denna skyldighet när det rör sig om en direkt finansiering av kommissionen, åligger stödmottagaren. Detta bekräftas i punkt 10 i de ekonomiska villkor som är bifogade bilaga 2 till beslutet om stöd, enligt vilken mottagaren har rätt att inge ett yttrande innan en eventuell begäran om återbetalning framställs.

89 För att det skall kunna krävas att mottagaren skall återbetala de utbetalda beloppen måste beslutet om reduktion, suspension eller upphävande ha fattats i enlighet med gällande bestämmelser. Med förbehåll för bedömningen av de invändningar som gjorts i samband med den tredje grunden, som avser att sökandens processuella rättigheter har åsidosatts, framgår det av ovanstående överväganden att villkoren för att upphäva stödet var uppfyllda i förevarande fall.

90 Användandet av verbet "återbetala" innebär å andra sidan i princip att skyldigheten att återbetala endast avser de belopp som mottagaren faktiskt har mottagit. Denna tolkning bekräftas av att det i en del av de olika språkversionerna av artikel 24.3 i förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, används uttryck som "återbetalning av belopp som utbetalats utan grund" eller motsvarande uttryck (se bland annat de spanska, franska, italienska och nederländska versionerna). De belopp som kommissionen har utbetalat till tredje man på stödmottagarens begäran kan i detta avseende jämställas med de belopp som utbetalats direkt till stödmottagaren. I detta fall har kommissionen nämligen endast utfört de instruktioner som stödmottagare, i egenskap av borgenär med avseende på det utbetalda beloppet, har lämnat angående de närmare formerna för betalningen.

91 Stödmottagaren kan däremot inte åläggas att återbetala belopp till kommissionen som denna har utbetalat till tredje man utan någon begäran härom från stödmottagaren eller någon begäran som kan tillskrivas stödmottagaren.

92 Det skall således undersökas huruvida de två första delarna av stödet har utbetalats till sökanden eller om dessa utbetalningar har gjorts på sökandens begäran.

93 Det ifrågasatta beslutet innehåller motstridiga uppgifter i detta avseende. I beslutet anges dels "att mottagaren hittills av detta gemenskapsstöd har erhållit ett sammanlagt belopp om 725 094 [ecu]", dels att en filial till Entorn Trading har öppnats i Sevilla och att "alla utbetalningar som gjorts av kommissionen i samband med projektet har gjorts till detta sistnämnda bolag [samt att d]etta händelseförlopp anmäldes till kommissionen i form av en vanlig ändring av mottagarens adress, medan det i själva verket rörde sig om ett byte av mottagare av stöd till projektet utan kommissionens samtycke".

94 Det framgår av handlingarna i målet att den första delen av stödet utbetalades till ett konto som öppnats hos Banca nazionale del lavoro i Madrid. Enligt ett kontoutdrag avseende detta konto, som utfärdades den 19 juli 1995 och finns bland bilagorna till B:s redogörelse till UCLAF:s tjänstemän, krediterades den första delen av stödet på detta konto den 20 januari 1994. Den kontoinnehavare som anges på utdraget är Entorn Lda — under bildande. I ett utdrag avseende samma konto, daterat den 15 juni 1995, anges innehavaren vara Entorn Trading Ltd. Det visar sig således att en av kontoinnehavarna är ett av de organ som bildats av B och som nämnts ovan i punkterna 10 och 11, nämligen Entorn Trading Ltd, trots att beteckningen Entorn Lda — under bildande inte exakt motsvarar vare sig sökandens beteckning eller beteckningen på den filial som bildades av C i Spanien. Det framgår i vart fall av dessa handlingar att kontoinnehavaren inte var sökanden, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis.

95 Av detta följer att sökanden inte har mottagit utbetalningen av den första delen av stödet.

96 Vad beträffar den andra delen av stödet, framgår det av akten att den utbetalats till ett konto som öppnats hos banken Caixa i Madrid, vars innehavare var Entorn Trading Ltd (Entorn SL). Sökanden har således inte heller mottagit den andra delen av stödet.

97 Vad beträffar frågan huruvida dessa utbetalningar utförts på begäran av sökanden så att de kan jämställas med betalningar som sökanden själv har mottagit, erinrar förstainstansrätten om att kontonumret på det konto på vilket den första delen av stödet satts in hade meddelats kommissionen i den skrivelse av den 30 november 1993 som nämnts ovan i punkt 16. I sin redogörelse till UCLAF:s tjänstemän har B medgett att han undertecknat denna skrivelse.

98 Kommissionen underrättades om det konto som den andra utbetalningen av stödet gjorts till genom ett telefax som skickats den 14 juli 1995 med användning av formulär från MB Consultores y Auditores, SL i Sevilla, det vill säga det företag vid vilket Entorn Sucursal hade sitt säte. Av handlingarna i akten framgår inte vem som skickat detta telefax.

99 Såsom konstaterats ovan i punkt 79 kan A:s beteende inte förklaras på annat sätt än att han medvetet medverkat i ett bedrägligt förfarande avsett att använda de pengar som utbetalats i form av stöd till Sumak-projektet för andra ändamål än dem som de var avsedda för.

100 Att skicka meddelanden till kommissionen där det, för delutbetalningar av stödet, anges andra kontonummer än sökandens, och samtidigt ge intryck av att det rör sig om sökandens konto, utgör ett betydande inslag i detta bedrägliga förfarande. Av detta följer att A har samtyckt till att dessa meddelanden skickades och innehållet i meddelandena kan därför läggas honom till last.

101 I egenskap av styrelseordförande och ställföreträdare var A nämligen behörig att binda sökanden genom de handlingar han själv utförde eller genom de handlingar som utfördes med hans tillstånd i bolagets namn.

102 Skrivelsen av den 30 november 1993 har avfattats i sökandens namn och bär underskriften A. López Gargallo, som enligt de uppgifter som B lämnat till UCLAF har använts av honom i skrivelserna av den 12 juli och den 22 september 1993 (se ovan punkt 64). Eftersom A:s handlingar gav kommissionen intrycket att denna underskrift var bindande för sökanden (se ovan punkt 75), måste denna skrivelse anses ha skickats med A:s samtycke. Av detta följer att den kan tillskrivas sökanden, oavsett vem som rent konkret har undertecknat den. Utbetalningen av den första delen av stödet kan följaktligen anses ha utförts på sökandens begäran. Den kan således jämställas med en betalning som sökanden själv har mottagit.

103 Telefaxet av den 14 juli 1995, genom vilket kommissionen underrättades om nya bankuppgifter inför den andra delutbetalningen, skrevs på ett formulär med namn och adress på bolaget MB Consultores y Auditores SL i Sevilla. Under rubriken "avsändare" (remite) i formuläret anges den maskinskrivna beteckningen Entorn Trading, SL. Denna benämning är inte likadan som den som använts hittills i de skrivelser angående Sumak-projektet som skickats till kommissionen (alltså Entorn SL), men den är likväl likartad.

104 I den skrivelse av den 29 mars 1994 som nämnts ovan i punkt 17 underrättades kommissionen emellertid om att Entorn SL hade öppnat ett kontor i Sevilla, för Sumak-projektets räkning, och att adressen till kontoret var samma adress som till företaget MB Consultores y Auditores SL. Denna skrivelse innehåller i form av underteckning A:s maskinskrivna namn samt en oläslig handskriven namnteckning som, enligt de uppgifter som B lämnat till UCLAF:s tjänstemän, har skrivits dit av denne sistnämnde. Genom denna skrivelse har det skapats ett intryck dels av att adressen i Sevilla var en adress till vilken skrivelser till sökanden i samband med

Sumak-projektet kunde skickas, dels att meddelanden som avsändes från denna adress angående nämnda projekt härrörde från sökanden. Den utgör uppenbart en del av de bedrägliga åtgärder som vidtagits i detta fall. Skrivelsen av den 29 mars 1994 sändes därför med A:s samtycke och kan, då den sänts i sökandens namn, tillskrivas sökanden utan att det har någon betydelse vem som faktiskt undertecknat den.

105 Mot bakgrund av det intryck som skapades av denna skrivelse kan även det telefax som skickades från Entorn Trading, SL från adressen i Sevilla den 14 juli 1995, som även det utgör en del av de åtgärder som A medvetet har medverkat i, tillskrivas sökanden.

106 Av detta framgår att utbetalningen av den andra delen av stödet på det konto som kommissionen underrättats om genom detta telefax skall anses ha verkställts på sökandens begäran. Den skall således jämställas med en betalning som sökanden själv har mottagit.

107 Följaktligen kan talan inte vinna bifall på den grunden att artikel 24 i förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, har åsidosatts.

108 Vad beträffar påståendet att motiveringsskyldigheten har åsidosatts, framgår det klart av det ifrågasatta beslutet att kommissionen ansåg att sökanden, i sin egenskap av mottagare av stödet, var skyldig att återbetala de två delar av stödet som utbetalats, eftersom något byte av förmånstagare inte hade godkänts. Denna motivering var tillräcklig för att sökanden skulle få kännedom om skälen till det ifrågasatta beslutet och för att förstainstansrätten skulle kunna utföra sin kontroll. Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den grunden att motiveringsskyldigheten har åsidosatts vad avser återbetalningen av de två delarna av stödet.

Den tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar

Parternas argument

109 Sökanden har gjort gällande att kommissionen inte har gett bolaget möjlighet att yttra sig skriftligt efter de kontroller som utfördes vid Entorn Sucursals säte i Sevilla. Sökanden har medgett att A, bolagets företagsledare, var närvarande under kontrollen. Bolaget har emellertid anfört att det inte fått möjlighet att lämna in något yttrande.

110 Sökanden har ifrågasatt varför kommissionen, efter det att den fått kännedom om C:s skriftliga påståenden, vilka återges i bilaga 18 till svaromålet, inte tagit kontakt med bolagets företrädare. Sökanden anser att detta utgör ett allvarligt åsidosättande av rätten till försvar.

111 Kommissionen har gjort gällande att den iakttagit sökandens rätt till försvar i förevarande fall. Den anser att den gett sökanden möjlighet att göra gällande sina synpunkter beträffande upphävandet av stödet genom att skicka skrivelsen av den 3 april 1998, i vilken anmärkningarna mot sökanden var tydligt angivna och i vilken angavs en rimlig frist inom vilken sökanden kunde yttra sig.

112 Enligt kommissionen kan sökanden inte åberopa den omständigheten att denna skrivelse skickats till adressen i Sevilla till stöd för att bolaget inte fått möjlighet att yttra sig. Kommissionen anser att den hade goda skäl att använda adressen i Sevilla, inte endast på grund av att det var den senaste adressen till sökanden som meddelats till kommissionen, utan även på grund av att det var från denna adress som Sumak-projektet hade letts och det var där som kontrollen av nämnda projekt hade utförts och som kommissionens kontrollanter hade träffat A.

Förstainstansrättens bedömning

113 Iakttagandet av rätten till försvar i alla förfaranden som inleds mot en person och som kan leda till en rättsakt som går denna person emot utgör en grundläggande gemenskapsrättslig princip som skall säkerställas även i avsaknad av reglering av förfarandet i fråga. Denna princip innebär ett krav på att dem som ett beslut, vilket på ett påtagligt sätt påverkar deras intressen, riktar sig till bereds tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt tillkännage sin ståndpunkt (dom av den 24 oktober 1996 i mål C-32/95 P, kommissionen mot Lisrestal m.fl., REG 1996, s. I-5373, punkt 21, och av den 26 september 2002 i mål T-199/99, Sgaravatti Mediterranea mot kommissionen, REG 2002, s. II-3731, punkt 55).

114 Även om artikel 24 i förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, inte innehåller några uttryckliga bestämmelser om den rätt till försvar som tillkommer en mottagare av ett stöd vars upphävande övervägs, så förekommer närmare bestämmelser om denna rätt däremot i punkt 10 i bilaga 2 till beslutet om stöd, som avser de ekonomiska villkoren. Enligt denna punkt har mottagaren av ett stöd möjlighet att yttra sig inom en frist som fastställs av kommissionen innan kommissionen beslutar att suspendera, reducera eller upphäva stödet eller att kräva återbetalning av felaktigt utbetalt stöd.

115 Skrivelsen av den 3 april 1998, som avsåg att säkerställa stödmottagarens rätt att yttra sig i enlighet med punkt 10 i de ekonomiska villkoren, adresserades i förevarande fall inte till sökanden, vars säte under hela den relevanta perioden låg i Barcelona, utan till Entorn (Sumac) på adressen i Sevilla vid MB Consultores y Auditores, som var den adressen som användes av Entorn Sucursal.

116 Genom skrivelsen av den 29 mars 1994, som nämnts ovan i punkterna 17 och 104, hade kommissionen emellertid medvetet vilseletts och föranletts att tro att adressen i Sevilla var adressen till ett kontor som öppnats av sökanden i syfte att genomföra Sumak-projektet. I enlighet med vad som konstaterats ovan i punkt 104 kan denna skrivelse tillskrivas sökanden.

117 Kommissionen kunde därför med giltig verkan skicka all skriftväxling till sökanden rörande Sumak-projektet till denna adress, inklusive skrivelsen av den 3 april 1998, vilken var avsedd att ge sökanden tillfälla att yttra sig angående de oegentligheter som lades bolaget till last.

118 Det kan visserligen verka förvånande att kommissionen använt sig av denna adress, eftersom den, då skrivelsen av den 3 april 1998 skickades, förfogade över den kontrollrapport som upprättats av UCLAF, av vilken det framgår att adressen i Sevilla är bolaget Entorn Sucursals adress, att detta bolags säte i februari 1996 flyttats till Teneriffa samt att det fanns två olika bolag vars firmanamn var mycket likartade.

119 Sökanden kan emellertid inte åberopa denna omständighet till stöd för att bolaget inte fått tillfälle att yttra sig på ett tillfredsställande sätt.

120 Sökanden har nämligen själv medgett att bolagets företagsledare A hade kännedom om skrivelsen av den 3 april 1998. Sökanden påstår visserligen att A av den omständigheten att denna skrivelse skickats till adressen i Sevilla dragit slutsatsen att kommissionen inte ansåg att han var ansvarig för de oegentligheter som konstaterats föreligga. A kunde emellertid inte vara ovetande om att skrivelsen skickades till adressen i Sevilla på grund av den osäkerhet som rådde med avseende på sökandens rätta adress, vilken medvetet skapats och upprätthållits av de personer — däribland A — som deltog i de bedrägliga åtgärder som vidtagits i samband med Sumak-projektet. Han visste dessutom att stödet hade beviljats sökanden och att han inte själv hade sett till att kommissionen underrättades om det påstådda avståendet från stödet. Under dessa förhållanden borde det ha varit uppenbart för honom att sökanden hade intresse av att ta del av innehållet i skrivelsen av den 3 april 1998 och att yttra sig över de oegentligheter som gjordes gällande däri. Sökanden hade således kunnat yttra sig över denna skrivelse om bolaget så hade önskat.

121 Det skall tilläggas att en part inte kan åberopa sitt eget felaktiga handlande (se analogt domstolens dom av den 7 februari 1973 i mål 39/72, kommissionen mot Italien, REG 1973, s. 101, punkt 10, och generaladvokaten Mischos förslag till avgörande i det mål som gav upphov till domstolens dom av den 20 september 2001 i mål C-453/99, Courage och Crehan, REG 2001, s. I-6297, I-6300, punkt 39). En part kan inte heller åberopa sådana rättsstridiga handlingar som utförts av en person med behörighet att agera i partens namn för att undandra sig sitt eget ansvar för de handlingar som utförts av denna person. Sökanden kan således inte dra fördel av kommissionens misstag, eftersom sökandens företagsledare medvetet har bidragit till detta.

122 Av detta följer att det var tillräckligt att skicka skrivelsen av den 3 april 1998 till adressen i Sevilla för att säkerställa sökandens rätt till försvar.

123 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på sökandens tredje grund, som avser att rätten till försvar har åsidosatts.

C — *Sökandens yrkanden om åtgärder för processledning och bevisupptagning*

Parternas argument

124 I sin ansökan och i sin replik har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall förplikta kommissionen att förete "all dokumentation hänförlig till det administrativa förfarande som ledde fram till att det ifrågasatta beslutet fattades".

125 I sitt yttrande över förhandlingsrapporten av den 13 oktober 2003 har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall "godta att de protokoll som upprättats i samband med brottmålsförfarandet skall läggas till akten, eftersom deras innehåll kan visa sig ha betydelse för att få reda på vad som faktiskt har hänt".

126 Därefter har sökanden, i den inlaga som inkom den 4 november 2003, yrkat att förstainstansrätten skall förplikta kommissionen att redogöra för alla omständigheter rörande Sumak-ärendet, såväl de som inträffat före som efter det att stödet beviljades, och att till akten i förevarande mål lägga alla de handlingar — vare sig de är konfidentiella eller ej — som rör detta mål och som den har i sin besittning. Sökanden har vidare yrkat att förstainstansrätten som vittnen skall höra "de tjänstemän vid kommissionen som direkt eller indirekt har deltagit i handläggningen av det administrativa förfarandet såväl före som efter det att stödet beviljades till Sumak-projektet och de som deltagit i den interna undersökning som inletts av behöriga avdelningar vid kommissionen" samt B.

127 Sökanden har påpekat att bolaget på så sätt vill få bekräftelse på de omständigheter som angetts i UCLAF:s redogörelse för de uppgifter som B lämnat och, i förekommande fall, få närmare upplysningar om dessa omständigheter. Sökanden anser dessutom att vittnesmålen kan styrka att det ifrågasatta beslutet fattats på grundval av uppenbart felaktiga omständigheter.

128 Kommissionen anser att sökanden, under det administrativa förfarandet, haft kännedom om alla de omständigheter och sakförhållanden som varit nödvändiga för att kunna försvara sig. Kommissionen har gjort gällande att den inte kan ta ställning till yrkandet att höra tjänstemän som vittnen, eftersom yrkandet är alltför vagt och de begärda vittnesförhören inte är relevanta i förevarande mål.

Förstainstansrättens bedömning

129 Enligt artikel 64.2 a och b i förstainstansrättens rättegångsregler har processledningen främst till syfte att säkerställa att det skriftliga och muntliga förfarandet förlöper väl samt underlätta bevisupptagningen och att avgöra på vilka punkter parterna behöver komplettera sin bevisföring eller på vilka punkter det finns behov av bevisupptagning. Enligt artikel 64.3 d och artikel 64.4 i samma rättegångsregler får parterna när som helst under rättegången föreslå sådana åtgärder som kan bestå i att begära att handlingar eller andra dokument rörande målet företes (domstolens dom av den 17 december 1998 i mål C-185/95 P, Baustahlgewebe mot kommissionen, REG 1998, s. I-8417, punkt 92).

130 De åtgärder för bevisupptagning som anges i artiklarna 65–67 i samma rättegångsregler syftar däremot till att fastställa huruvida det som en part har påstått avseende de faktiska omständigheterna till stöd för sina grunder är sant (förstainstansrättens dom av den 8 november 2000 i mål T-175/97, Bareyt m.fl. mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-229 och II-1053, punkt 90). Ansökan skall i detta avseende, i enlighet med artikel 44.1 e i samma rättegångsregler, innehålla uppgifter om den bevisning som sökanden åberopar. I artikel 48.1 i dessa rättegångsregler föreskrivs dessutom att parterna får åberopa ytterligare bevisning i repliken och dupliken, men att de då skall ange skälen för att detta inte gjorts tidigare. När förstainstansrätten beslutar om åtgärder för bevisupptagning får, enligt artikel 66 i rättegångsreglerna, motbevisning framläggas och tidigare åberopad bevisning utvidgas.

131 Det är mot bakgrund av dessa principer som förstainstansrätten skall bedöma huruvida sökandens yrkanden om åtgärder för processledning och bevisupptagning skall bifallas.

132 Vad beträffar yrkandet, som framställts i yttrandet över förhandlingsrapporten, att protokollen från brottmålsförfarandet skall läggas till akten kan det noteras att

sökanden inte har lämnat in de protokoll det rör sig om till förstainstansrätten. Sökandens yrkande i detta avseende skall därför förstås på så sätt att sökanden begär att förstainstansrätten skall anmoda de spanska rättsliga myndigheterna att förete dessa handlingar. Sökanden kan visserligen när som helst under rättegången framställa ett yrkande om en sådan åtgärd för processledning, men det ankommer på förstainstansrätten att bedöma huruvida den begärda åtgärden behövs för att rättegången skall kunna genomföras på ett korrekt sätt. För att göra det möjligt för förstainstansrätten att göra denna bedömning, skall den part som har framställt begäran tala om vilka handlingar som avses och tillhandahålla förstainstansrätten åtminstone några upplysningar som bekräftar att dessa handlingar behövs under rättegången (domen i det ovannämnda målet Baustahlgewebe mot kommissionen, punkt 93). Om ett yrkande om processledande åtgärder framställs i syfte att få reda på nya faktiska omständigheter, såsom i förevarande fall, och framställs under ett skede i förfarandet vid vilket det i princip är förbjudet att åberopa ny bevisning, är det särskilt viktigt att den part som har begärt att dessa åtgärder skall vidtas uppger orsaken till att denna begäran inte kunnat göras tidigare.

133 I förevarande fall hänvisade sökanden redan i sin ansökan till det brottmålsförfarande som inletts i Spanien. Den eventuella relevansen av de protokoll som upprättats i samband med det förfarandet kunde i princip bedömas redan i detta skede. Dessutom har två protokoll innehållande redogörelser av A och C i samband med brottmålsförfarandet tillförts akten av kommissionen som en bilaga till svaromålet. Sökanden har i sin begäran inte lämnat någon konkret information som gör det möjligt att bedöma behovet av att andra protokoll som upprättats i samband med denna förundersökning skall företes i förevarande mål, med undantag för det generella påståendet att sökanden anser att "deras innehåll kan visa sig ha betydelse för att få reda på vad som faktiskt har hänt", och inte heller någon redogörelse för skälen till att sökanden inte i ett tidigare skede begärt att dessa handlingar skall företes. Förstainstansrätten finner mot denna bakgrund att detta inte är en åtgärd som är ägnad att säkerställa att det skriftliga och muntliga förfarandet förlöper väl eller att underlätta bevisupptagningen.

134 Vad beträffar de yrkanden som framställts i inlagan av den 4 november 2003, att förstainstansrätten skall förplikta kommissionen att "en gång för alla och utan förbehåll redogöra för alla omständigheter rörande Sumak-ärendet, såväl de som

inträffat före som efter det att stödet beviljades, även om detta leder till att tjänstemän vid denna institution visar sig vara inblandade i en internationell sammansvärjning avsedd att fuska till sig pengar från gemenskapens budget och från de europeiska medborgarna" samt att "till akten i förevarande mål lägga alla de handlingar — vare sig de är konfidentiella eller ej — som rör detta mål och som den har i sin besittning", kan det först konstateras att sökanden inte kan lastas för att bolaget inte framställde yrkandena tidigare. Sökanden yrkade nämligen redan i sin ansökan att all dokumentation som rörde det administrativa förfarande som föregått antagandet av det ifrågasatta beslutet skulle företes, efter vilket förstainstansrätten förordnade att akten från det administrativa förfarandet skulle inges och kommissionen ingav en akt som, enligt kommissionen, utgjorde den relevanta administrativa akten. Det var först när A överlämnade redogörelsen för de uppgifter som B lämnat till UCLAF till sökanden som denne kunde inse att den administrativa akt som företetts av kommissionen inte innehöll alla handlingar hänförliga till UCLAF:s undersökning och att det kunde finnas andra handlingar som rörde denna undersökning.

135 Sökanden har emellertid inte angett på vilket sätt dessa handlingar kan tillföra något till rättegången, förutom att bolaget anser att dessa handlingar kan visa att vissa tjänstemän vid kommissionen medverkat i ett bedrägligt förfarande i samband med Sumak-projektet. Såsom konstaterats ovan i punkterna 81 och 82 kan en sådan medverkan av tjänstemän från kommissionen, för det fall det anses styrkt, hur förkastligt det än kan anses vara, emellertid inte i sig påverka lagenligheten av det ifrågasatta beslutet. Den åtgärd sökanden har begärt skall vidtas är således inte relevant för att avgöra målet.

136 Vad beträffar yrkandet om hörande av de vittnen vars namn finns angivna i inlagan av den 4 november 2003 har sökanden till uppgift om varför bolaget önskar höra dessa vittnen endast angett att deras hörande har till syfte "att vittnena skall bekräfta och, i förekommande fall, inför förstainstansrätten precisera de omständigheter och förhållanden som angetts i [redogörelsen för de uppgifter som B lämnat till UCLAF:s tjänstemän] och att de skall intyga att [det ifrågasatta beslutet] är rättsstridigt på grund av att det antagits på grundval av uppenbart felaktiga omständigheter".

137 Vad beträffar de uppgifter som B lämnat kan det konstateras att deras innehåll i mycket hög grad överensstämmer med de uppgifter som redan finns i parternas inlagor och i bilagorna till dessa. Även om B har lämnat vissa preciseringar i förhållande till de uppgifter som framgår av akten, särskilt genom att känna igen vissa underskrifter som tidigare inte hade kunnat identifieras, har han inte sagt något som motsäger dessa uppgifter. Såsom framgår av den redogörelse som lämnats ovan i punkterna 66, 102 och 104 beror avgörandet i detta mål emellertid inte på sanningshalten i de nya uppgifter som lämnats av B och som inte bekräftas av andra handlingar i akten. Vad däremot gäller sökandens mycket generella önskemål att påvisa att de omständigheter som låg till grund för det ifrågasatta beslutet var felaktiga, kan det konstateras att sökanden inte har preciserat vilka omständigheter det rör sig om och inte heller angett något skäl till att bolaget inte åberopat denna bevisning i ansökan.

138 Av detta följer att de yrkanden om åtgärder för processledning och bevisupptagning som sökanden har framställt i sitt yttrande över förhandlingsrapporten och i inlagan av den 4 november 2003 inte kan bifallas.

139 Av detta följer att talan skall ogillas.

Rättegångskostnader

140 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna i det interimistiska förfarandet. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande dom :

1) **Talan ogillas.**

2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna i det interimistiska förfarandet.**

Forwood Pirrung Meij

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 18 januari 2005.

H. Jung J. Pirrung

Justitiesekreterare Ordförande

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser ..... II - 99

Bakgrund ..... II - 102

Sökandebolaget ..... II - 102

Andra enheter i Entorn ..... II - 102

Ansökan om och beviljande av gemenskapsstöd ..... II - 103

Genomförande av projektet ..... II - 104

Det administrativa förfarandet och det ifrågasatta beslutet ..... II - 105

Förfarandet och parternas yrkanden ..... II - 108

Rättslig bedömning ..... II - 111

A — Huruvida redogörelsen för de uppgifter som B lämnat samt bilagorna till denna handling skall beaktas ..... II - 111

Parternas argument ..... II - 111

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 111

B — Prövning i sak ..... II - 112

Den första och den andra grunden: Åsidosättande av artikel 24 i förordning nr 4253/88 och åsidosättande av motiveringsskyldigheten ..... II - 113

Parternas argument ..... II - 113

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 118

— Upphävande av stödet ..... II - 118

— Återbetalningen av de belopp som utbetalats i form av de två första delarna av gemenskapsstödet ..... II - 125

Den tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar ..... II - 131

Parternas argument ..... II - 131

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 132

C — Sökandens yrkanden om åtgärder för processledning och bevisupptagning ... II - 134

Parternas argument ..... II - 134

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 136

Rättegångskostnader ..... II - 139